

Fostul comandant al Penitenciarului Râmnicu Sărat Alexandru Vișinescu a fost condamnat vineri de Curtea de Apel București la 20 de ani de închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de tratamente neomenoase.

Instanța a mai dispus degradarea militară a lui Alexandru Vișinescu.

De asemenea, el a fost obligat de instanță să plătească, în solidar cu Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul de Interne și ANP, despăgubiri de 300.000 euro către 3 părți civile, urmași ai deținuților închiși la Râmnicu Sărat, după cum urmează: Nicoleta Eremia — 50.000 euro, Elena Iacob — 100.000 euro și Anca Cernea — 150.000 euro.

În plus, el trebuie să plătească statului român cheltuieli judiciare în cuantum de 25.000 lei.

Judecătorii au mai dispus să mențină sechestrul asigurător pus anterior pe un imobil și acțiuni la SIF-uri deținute de Vișinescu.

Decizia nu este definitivă.

Pe 14 iulie, la ultimul termen al procesului, un procuror de la Parchetul General a cerut condamnarea lui Vișinescu la 25 de ani închisoare și degradarea militară.

Tot atunci, procurorul de ședință a declarat că, în cazul lui Alexandru Vișinescu, ar trebui aplicată detenția pe viață, însă, cum acesta are peste 65 de ani, pedeapsa maximă prevăzută de legea penală este de 25 de ani.

Alexandru Vișinescu, fost comandant al Penitenciarului Râmnicu Sărat, a fost trimis în judecată pe 18 iunie 2014, de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind acuzat de săvârșirea de infracțiuni contra umanității, în legătură cu abuzurile exercitate asupra deținuților politici.

Procurorii susțin că, în perioada 1956 — 1963, Alexandru Vișinescu, în calitate de comandant al Penitenciarului Râmnicu Sărat, a săvârșit acțiuni și inacțiuni sistematice, care au avut ca rezultat persecutarea colectivității reprezentate de deținuții politici încarcerați în acest penitenciar, prin privare de drepturi fundamentale ale omului sau prin restrângerea gravă a exercitării acestora, pe motive de ordin politic.

Astfel, deținuții erau supuși unor condiții de existență sau tratament de natură să ducă la distrugerea lor fizică, fără să li se asigure un minim de medicamente și fără să li se acorde îngrijiri sau asistență medicală adecvate.

Totodată, netratarea bolnavilor, refuzul de transfer către spitalele penitenciar, degradarea stării de sănătate a condamnaților prin lipsa hranei, lipsa încălzirii, pedepsele aplicate discreționar și abuziv, condițiile de detenție inumane, relele tratamente, bătaia și alte violențe, ignorarea adreselor și sesizărilor formulate de deținuți erau tot atâtea acțiuni menite a duce la exterminarea fizică a persoanelor încarcerate.

Principalele categorii de deținuți aflate în penitenciar, așa cum reiese chiar dintr-o notă a lui Vișinescu adresată Consiliului Securității Statului din anul 1967, erau: foști conducători în guvernele burghezo-moșierești și în conducerile PNT și PNL; foști conducători ai diverselor organizații subversive; foste cadre de conducere după 23 august 1944; foste cadre MAI după 23 august 1944; foști conducători ai diverselor secte religioase; alte cazuri mai izolate.

"Condițiile de viață din Penitenciarul Râmnicu Sărat, așa cum reies din documente și au fost descrise și de foștii deținuți, au creat premisele apariției unor afecțiuni deosebit de grave, soldate în câteva cazuri cu decesul, probând natura abuzivă și tratamentul neglijent aplicat de comandantul închisorii, lt. col. (r) Vișinescu Alexandru. Regimul impus nu asigura sub nicio formă condițiile minime de supraviețuire pe termen lung, având în vedere că de cele mai multe ori sentințele se întindeau pe o perioadă care depășea 10 ani. Decesul deținuților survenea, astfel, în urma unui proces lent, dar eficace, prin care aceștia erau torturați fizic și psihic", susțin procurorii.

Până în prezent, din documentele studiate, au fost identificați 138 de deținuți care au trecut prin Penitenciarul Râmnicu Sărat în timpul mandatului lui Alexandru Vișinescu.

De menționat este și faptul că regulamentele în materia condițiilor de detenție ce erau în vigoare în acea perioadă alcătuiau doar premisele organizării regimului de exterminare în penitenciare și colonii de muncă sau îl îmbrăcau într-o formă oficială, în timp ce măsurile concrete luate pentru anihilarea deținuților politici erau lăsate în grija comandanților de penitenciare și doar amendate prin ordine și recomandări neoficiale venite pe linie de partid.

Practic, organizarea și funcționarea regimului de exterminare, neputând fi reglementate prin acte oficiale, depindeau de eficacitatea și inventivitatea comandanților de penitenciare, dar și de obediența acestora și fidelitatea arătată față de partid.

Repartizarea la conducerea penitenciarelor se făcea și prin raportare la calitatea deținuților politici și interesul partidului pentru eliminarea lor rapidă.

"Se remarcă faptul că în cadrul Penitenciarului Râmnicu Sărat erau încarcerate preponderent personalități ale vieții politice, lideri ai partidelor istorice, fapt ce a determinat necesitatea numirii unui comandant de penitenciar experimentat în reeducare și de încredere. Așa se explică duritatea extremă a comandantului Alexandru Vișinescu și rezultatele tulburătoare obținute în procesul de exterminare pus la punct de acesta", mai spun procurorii. AGERPRES